

MAAR ZOEK EERST
HET KONINKRIJK
VAN GOD
EN ZIJN GERECHTIGHEID,
EN AL DEZE
DINGEN ZULLEN
U ERBIJ GEGEVEN
WORDEN.

MATTHEÛS 6:33

GEEF ONS HEDEN

ONS DAGELIJKS BROOD

WEES NIET
BEVREESD,
WANT IK
BEN MET U.

Jesaja 43:5

²³ Zo liet de HEERE deze heidenvolken blijven, door hen niet onmiddellijk te verdrijven en hen niet in de hand van Jozua over te geven.

3 Dit nu zijn de volken die de HEERE liet blijven om Israël door hen op de proef te stellen, *dat wil zeggen* alle *Israëlieten* die niet wisten van al de oorlogen met Kanaän,

² alleen opdat de *jongere* generaties van de *Israëlieten* *daarvan* zouden weten, om hun de oorlog te leren, alleen hun die er tevoren niet van wisten:

³ vijf vorsten van de Filistijnen, en al de Kanaänieten, de Sidoniërs en de Hevieten, die in het bergland van de Libanon woonden, van de berg Baäl-Hermon af tot aan Lebo-Hamath.

⁴ Zij waren er om Israël door hen op de proef te stellen, opdat men zou weten of zij naar de geboden van de HEERE zouden luisteren, die Hij hun vaders door de dienst van Mozes* geboden had.

⁵ Toen nu de *Israëlieten* te midden van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten woonden,

⁶ namen zij hun dochters voor zich tot vrouwen en gaven zij hun *eigen* dochters aan hun zonen. En zij dienden hun goden.

OTHNIËL

⁷ En de *Israëlieten* deden wat slecht was in de ogen van de HEERE, en zij vergaten de HEERE, hun God, en dienden de Baäls en de gewijde palen.

⁸ Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij leverde hen over in de hand van Cusjan Risjataïm, de koning van Mesopotamië. En de *Israëlieten* dienden Cusjan Risjataïm acht jaar.

⁹ Toen riepen de *Israëlieten* tot de HEERE. En de HEERE deed voor de *Israëlieten* een verlosser opstaan, die hen verlostte: Othniël, de zoon van Kenaz, de broer van Kaleb, die jonger was dan hij.

¹⁰ En de Geest van de HEERE was op hem en hij gaf leiding aan Israël en trok ten strijde. En de HEERE gaf Cusjan Risjataïm, de koning van Syrië, in zijn hand, zodat hij de overhand kreeg* op Cusjan Risjataïm.

¹¹ Toen had het land veertig jaar rust. En Othniël, de zoon van Kenaz, stierf.

EHUD

¹² Maar de *Israëlieten* deden opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE. Toen maakte de HEERE Eglon, de koning van Moab, sterk tegen Israël, omdat zij deden wat slecht was in de ogen van de HEERE.

¹³ En hij verzamelde de Ammonieten en de Amalekieten bij zich en ging *op weg*. Hij versloeg Israël en zij namen de Palmstad in bezit.

¹⁴ En de *Israëlieten* dienden Eglon, de koning van Moab, achttien jaar.

¹⁵ Toen riepen de *Israëlieten* tot de HEERE, en de HEERE deed voor hen een verlosser opstaan: Ehud, de zoon van Gera, een Benjaminit, een man die linkshandig was. De *Israëlieten* stuurden door zijn dienst schatting aan Eglon, de koning van Moab.

¹⁶ Ehud maakte voor zichzelf een zwaard dat twee scherpe kanten had, met de lengte van een el, en hij gordde het aan onder zijn kleren, aan zijn rechterheup.

¹⁷ Hij bood Eglon, de koning van Moab, de schatting aan. Nu was Eglon een zeer zwaarlijvig man.

¹⁸ En het gebeurde, toen hij gereed was met het aanbieden van de schatting, dat hij de mensen die de schatting gedragen hadden, wegstuurde.

¹⁹ Zelf keerde hij echter vanaf de *afgods*beelden die in Gilgal waren terug en zei: Ik heb een geheime zaak voor u, koning. Deze zei: Stilte! En allen die om hem heen stonden, gingen bij hem weg.

²⁰ En Ehud kwam naar hem toe, terwijl hij in het koele bovenvertrek zat, dat hij voor zich alleen had. Toen zei Ehud: Ik heb een woord van God voor u. En hij stond op van de troon.

²¹ Toen strekte Ehud zijn linkerhand uit, nam het zwaard van zijn rechterheup en stak het in zijn buik,

*Ps. 44:13; Jes. 50:1 ^b Lev. 26; Deut. 28 ^c Richt. 3:12 ^d Joz. 23:13

2:19 *hun halsstarrige levenswandel* - Letterlijk: hun harde weg.

²² zodat zelfs het heft achter het lemmet erin ging. Het vet sloot zich om het lemmet (hij trok het zwaard namelijk niet uit zijn buik) en de darminhoud kwam eruit.

²³ Toen ging Ehud naar buiten de galerij op. De deuren van het bovenvertrek sloot hij achter zich en deed ze op slot.

²⁴ Toen hij naar buiten gegaan was, kwamen zijn dienaren kijken, maar zie, de deuren van het bovenvertrek zaten op slot. Toen zeiden zij: Hij doet zeker zijn behoefte* in het koele vertrek.

²⁵ En zij bleven tot schamens toe wachten, maar zie, hij opende de deuren van het bovenvertrek niet. Toen namen zij de sleutel en deden open. En zie, hun heer lag dood op de grond.

²⁶ Maar Ehud ontkwam, terwijl zij wachtten. Hij kwam langs de *afgods*-beelden en ontkwam naar Sehira.

²⁷ En het gebeurde, toen hij *daara* aankwam, dat hij op de bazuin blies in het bergland van Efraïm. En de Israëlieten daalden met hem af uit het bergland, en hijzelf *ging* vóór hen uit.

²⁸ En hij zei tegen hen: Volg mij, want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw hand gegeven. En zij daalden af, achter hem aan, namen de doorwaadbare plaatsen van de Jordaän naar Moab in en lieten niemand oversteken.

²⁹ En in die tijd versloegen zij de Moabieten, ongeveer tienduizend man, allemaal welgedane en strijdbare mannen, zodat niet één man ontkwam.

³⁰ Zo werd Moab op die dag onder de hand van Israël vernederd. En het land had tachtig jaar rust.

SAMGAR

³¹ Na hem nu kwam Samgar, zoon van Anath. Hij doodde de Filistijnen, zeshonderd man, met een prikstok voor ossen. Zo verlost ook hij Israël.

DEBORA EN BARAK

4 Toen Ehud gestorven was, deden de Israëlieten opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE.

² Daarom leverde de HEERE hen over in de hand van Jabin, koning van Kanaän, die te Hazor regeerde. En zijn legerbevelhebber was ^aSisera. Deze nu woonde in Haroseth-Haggojim.

³ Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE, want hij had negenhonderd ijzeren strijdwagens en hij had de Israëlieten met geweld onderdrukt, twintig jaar *lang*.

⁴ En Debora, een vrouw die een profetes was, de vrouw van Lappidoth, die gaf in die tijd als richter leiding aan Israël.

⁵ Zij woonde onder de palmboom van Debora, tussen Rama en Bethel, in het bergland van Efraïm, en de Israëlieten gingen voor de rechtspraak naar haar toe.

⁶ Zij stuurde *een bode* en liet ^bBarak, de zoon van Abinoam, uit Kedes-Naftali, roepen en zei tegen hem: Heeft de HEERE, de God van Israël, niet geboden: Ga, trek op naar de berg Tabor en neem tienduizend man met u mee, van de nakomelingen van Naftali en van de nakomelingen van Zebulon?

⁷ Dan zal Ik bij de beek 'Kison Sisera, de legerbevelhebber van Jabin, naar u toe trekken met zijn strijdwagens en zijn troepenmacht, en Ik zal hem in uw hand geven.

⁸ Toen zei Barak tegen haar: Als u met mij mee zult gaan, dan ga ik. Maar als u niet met mij mee zult gaan, dan ga ik niet.

⁹ En zij zei: Ik zal wel met u meegaan. Maar er zal op de weg die u gaat voor u geen eer *te behalen* zijn, want de HEERE zal Sisera overleveren in de hand van een vrouw. Toen stond Debora op en ging met Barak naar Kedes.

¹⁰ Barak riep vervolgens Zebulon en Naftali te Kedes bijeen en hij trok te voet op *met* tienduizend man. Ook Debora trok met hem op.

¹¹ Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kaïn, van de zonen van

^aHobab, de schoonvader van Mozes. Hij had zijn tenten opgezet tot aan de eik in Zaänaïm, die bij Kedes staat.

¹² Toen vertelde men Sisera dat Barak, de zoon van Abinoam, de berg Tabor was opgetrokken.

¹³ Daarop riep Sisera al zijn strijdswagens bijeen, negenhonderd ijzeren strijdswagens, en al het volk dat bij hem was, vanuit Haroseth-Haggogim, bij de beek Kison.

¹⁴ En Debora zei tegen Barak: Sta op, want dit is de dag waarop de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft. Is de HEERE niet uitgetrokken voor u uit? Toen daalde Barak van de berg Tabor af met tienduizend man achter zich.

^{15b} En de HEERE bracht Sisera met al *zijn* strijdswagens en heel *zijn* leger door de scherpte van het zwaard in verwarring vóór Barak, zodat Sisera van *zijn* wagen afklom en te voet vluchtte.

¹⁶ Barak joeg de strijdswagens en het leger na tot Haroseth-Haggogim. En heel het leger van Sisera viel door de scherpte van het zwaard; zelfs niet één bleef er over.

¹⁷ En Sisera vluchtte te voet naar de tent van Jaël, de vrouw van Heber, de Keniet. Er was namelijk vrede tussen Jabin, de koning van Hazor, en het huis van Heber, de Keniet.

¹⁸ Jaël kwam naar buiten, Sisera tegemoet, en zei tegen hem: Wijk af *van uw weg*, mijn heer! Wijk af *van uw weg en kom* bij mij, wees niet bevreesd! En hij week naar haar af in de tent en zij dekte hem toe met een deken.

^{19c} Daarna zei hij tegen haar: Geef mij toch een beetje water te drinken, want ik heb dorst. Toen opende zij een leren melkzak en gaf hem te drinken en dekte hem *weert* toe.

²⁰ Ook zei hij tegen haar: Ga bij de ingang van de tent staan, en als er iemand komt en u vraagt en zegt: Is hier iemand, dan moet u zeggen: Niemand.

²¹ Vervolgens nam Jaël, de vrouw van Heber, een tentpin, nam een hamer in haar hand, ging stilletjes naar hem toe en dreef de pin in zijn slaap, zodat hij aan de grond vastzat. Hij was namelijk in een diepe slaap gevallen, en uitgeput. En hij stierf.

²² En zie, Barak achtervolgde Sisera. Jaël kwam naar buiten, hem tegemoet, en zei tegen hem: Kom, en ik zal u de man laten zien die u zoekt. Zo ging hij bij haar naar binnen, en zie, *daar* lag Sisera dood, met de pin in zijn slaap.

²³ Zo vernederde God op die dag Jabin, de koning van Kanaän, vóór de Israëlieten.

²⁴ De hand van de Israëlieten drukte gaandeweg harder op Jabin, de koning van Kanaän, totdat zij Jabin, de koning van Kanaän, hadden uitgeroeid.

LOFZANG VAN DEBORA

5 Toen zong Debora met Barak, de zoon van Abinoam, op die dag:

² Nu de leiders in Israël de leiding hebben genomen,*
nu het volk zich vrijwillig gegeven heeft,
loof de HEERE!

³ Luister, koningen, hoor *mij* aan, vorsten!
Ik wil, ja, ik wil voor de HEERE zingen.
Ik wil psalmen zingen voor de HEERE,
de God van Israël.

⁴ HEERE, toen U uittrok uit Seïr,
toen U voortschreed uit het veld van Edom,
^abeefde de aarde, ook droop de hemel,

^{a1} Sam. 12:9 ^{b1} Sam. 12:9 ^c Hebr. 11:32

3:24 *doet ... zijn behoefte* - Letterlijk: bedekt ... zijn voeten.

ook dropen de wolken van water.

- ^{5b} De bergen vloeiden weg van voor het aangezicht van de HEERE, zelfs ^c de Sinaï, van voor het aangezicht van de HEERE, de God van Israël.

- ⁶ In de dagen van Samgar, de zoon van Anath, in de dagen van Jaël, lagen de wegen verlaten, * en zij die de paden bewandelden, gingen kronkelwegen.

- ⁷ De dorpen lagen verlaten in Israël, ze lagen verlaten, totdat ik, Debora, opstond, *tot* ik opstond, een moeder in Israël.

- ⁸ Koos men nieuwe goden, dan was er strijd in de poorten. Werd er ook een schild of speer gezien onder veertigduizend in Israël?

- ⁹ Mijn hart is bij de wetgevers van Israël, die zich vrijwillig gaven onder het volk; loof de HEERE!

- ¹⁰ U die rijdt op witte ezelinnen, u die op mantels zit en u die wandelt op de weg: spreek ervan,

- ¹¹ van het geluid van schutters tussen waterputten. Daar praten zij over de rechtvaardige daden van de HEERE, de rechtvaardige daden voor Zijn dorpen in Israël. Toen daalde het volk van de HEERE af naar de poorten.

- ¹² Ontwaak, ontwaak, Debora! Ontwaak, ontwaak *en* spreek een lied! Sta op, Barak, en neem uw gevangenen gevangen, zoon van Abinoam!

- ¹³ Toen daalden de overgeblevenen af naar de machtigen. Het volk van de HEERE daalde naar mij af met de helden.

- ¹⁴ Uit Efraïm *kwamen* zij, hun wortel *ligt* in Amalek. Achter u *kwam* Benjamin, onder uw volksgenoten. Uit Machir daalden wetgevers af en uit Zebulon wervers *van krijgsvolk* met *hun* schrijversstaf.

- ¹⁵ Ook de vorsten in Issaschar waren met Debora en *zoals* Issaschar, zo was Barak. Te voet werd hij het dal in gestuurd.

In de gelederen van Ruben waren de overleggingen van het hart groot.

- ¹⁶ Waarom bleef u zitten tussen de schaapskooien, om naar het geblaat van de kudden te luisteren? Voor de gelederen van Ruben waren de overleggingen van het hart groot.

- ¹⁷ Gilead bleef aan de overzijde van de Jordaan. En Dan, waarom verbleef hij bij de schepen? Aser bleef zitten aan de kust van de zee en bleef bij zijn havens.

- ¹⁸ Zebulon is een volk dat zijn leven heeft versmaad tot de dood toe, Naftali evenzo, op de hooggelegen velden. *

^a Ps. 83:10 ^b Num. 10:29 ^c Ps. 83:10 ^d Richt. 5:25

5:2 Nu ... *hebben genomen* - Of: Nu men het haar in Israël los laat hangen.

God
IS MIJN
Helper.

Psalms 54:6

Uw WOORD IS
— EEN LAMP —
voor MIJN voet
en EEN Licht
OP MIJN PAD.

Psalm 119:105